

Any 1963. Processò de Sant Antoni.

Any 1978. Enrique Salvador Carceller. Pare de Rosa.

Any 1960. Aniceto i Centa.

Carro d'Herminio el Carnisser fent la volta per arreplegar la coqueta.

Vestits per a la Grupa: Vicente Malagana, Carmencita Casa Blai, Vicentica del Mas de Burra, Magdalena de Malagana, Adoración d'Adelina. Ajupits: desconegut, Evaristo Picarro, Joaquín de Puerta, Juan Puerta.

Any 1949. Dia de Sant Antoni. Grup de Teatre. Vicent del Mas de Nel, Guadalupe del Mas d'En Rieres, la Mestra D' Maruja Sorribes Doñate, Juan del Juano, Carmencita de la Caseta de Blai, Vicente Malagana.

sionar molt pel seu tamany, la cresta tant roja i l'aspecte altiú i poderós. Vaig entrar dins per tirar algunes fotos, Rosa em va advertir: "alerta el cap quan isques, no pegues cabotada..." I encara aixina el meu parietal va fregar amb la llinda de la porteta.

Després, Vicent fill i jo vam anar a les seues granges, totes envoltades d'una tanca metàl·lica i de fàcil accés.

Tornarem cap al Mas. Allí estava David (el seu fill) i jo tenia curiositat per saber què pot pensar un jove de désset anys sobre la vida al Mas. Ell m'ho va dir molt clar i amb poques paraules: "jo preferisc viure ací que al poble. Trobo que el mas és molt tranquil i m'agrada treballar la terra i les granges amb mon pare. M'estimo més açò que estudiar o viure a la capital". Aixina que com podem

vore, la continuïtat al Mas està assegurada. Pilar, la dona de Vicent, ens va traure un plat de madalenes i un gotet de moscatell. Amb molt de pesar per la meua part vaig haver de dir-li que no volia res i que no s'ofenguera per això. La veritat és que, el dia anterior, m'havia cruspit massa llepolies i havia decidit no recaure en el dolç durant uns dies. Cert és que la combinació de madalenes

amb moscatell és un dels invents gastronòmics més acertats. Tal vegada per això, se'm va despertar la fam (eren ja les dues) i agraïnt a tota la família l'amabilitat que havien tingut (i la paciència) amb mi, vaig mamprendre cap a casa on suposava estava esperant-me alguna exquisitat. En arribar, vaig menjar-me una poma.